

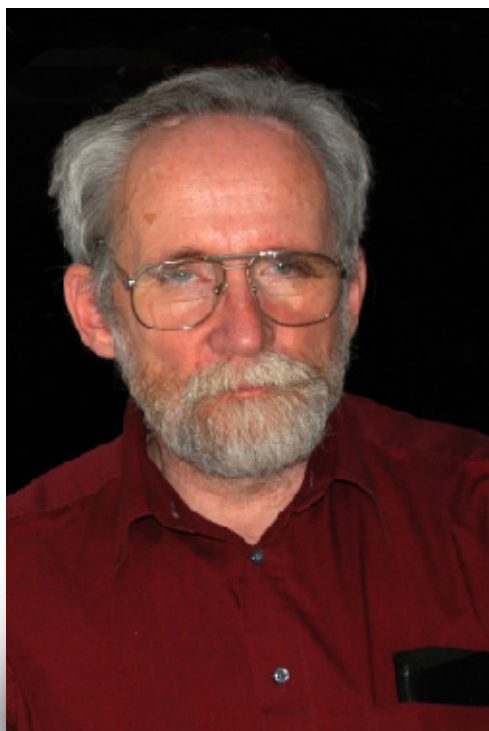
Zamłyński

KRZYSZTOF ZAMŁYŃSKI

Krzysztof Zamłyński urodził się w 1946 roku w Warszawie. XVII Liceum Ogólnokształcące im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Warszawie ukończył w 1964 roku. W 1965 roku rozpoczął studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1971 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera w dziedzinie elektroniki, specjalność — Aparatura Elektroniczna. Pracę magisterską dotyczyła elektroakustyki. Pracę zawodową rozpoczął w 1971 roku w Instytucie Tele-Radiotechnicznym, w 1972 roku podjął pracę w Instytucie Badań Jądrowych w Świerku, a w 1974 roku rozpoczął pracę w Instytucie Podstaw Elektroniki Politechniki Warszawskiej. Rozprawę doktorską w dziedzinie elektroniki obronił na Wydziale Elektroniki w 1982 roku. Za tę pracę otrzymał Nagrodę Indywidualną Rektora Politechniki Warszawskiej.

Jego zainteresowania naukowe początkowo koncentrowały się wokół zagadnień dotyczących modelowania właściwości elektrotermicznych układów scalonych — ta tematyka była analizowana w pracy doktorskiej oraz wielu wystąpieniach na konferencjach krajowych i zagranicznych. Następnie rozszerzył swoje zainteresowania na modelowanie układów przełączanych dużej mocy ze szczególnym uwzględnieniem drugorzędnych (ale ważnych) zjawisk fizycznych, jak starzenie się elementów, sprzężenia magnetyczne i elektryczne między elementami w układach dyskretnych dużej mocy — zakończone artykułami dotyczącymi modelowaniu układów o różnego typu sygnałach (*block mixed-signal*). W latach 2003–2005 zajmował się modelami tranzystorów polowych do monitorowania czystości wód (5th Framework Programme „SEWING”).

W ramach obowiązków dydaktycznych od początku pracy w Politechnice Warszawskiej prowadził zajęcia ze studentami. Początkowo zajęcia laboratoryjne, później ćwiczeniowe i w końcu wykłady z przedmiotu, którego pro-

gram i nazwa zmieniały się wraz z rozwojem elektroniki: „Układy elektroniczne”, „Podstawowe układy elektroniczne”, „Elektronika 2”, „Układy i systemy elektroniczne”. Cieszył się wśród studentów opinią bardzo dobrego dydaktyka, czego wyrazem były dyskusje na różne, nie tylko techniczne tematy oraz prywatne listy z osobistymi problemami.

W 1996 roku ujawniła się nieuleczalna choroba, która stopniowo ograniczała możliwości rozwoju naukowego i dydaktycznego. Musiał zrezygnować z realizacji pracy habilitacyjnej oraz stopniowo z prowadzenia zajęć ze studentami. W 2009 roku całkowicie zrezygnował z pracy w Politechnice Warszawskiej, przechodząc na wcześniejszą emeryturę. Zdążył opracować i umieścić w internecie dla studentów komplet materiałów ćwiczeniowych z przedmiotu „Układy i systemy elektroniczne”. Ma nadzieję, że będzie miał na tyle siły, by móc je wydać w postaci podręcznika.

Słowa kluczowe

- układy elektroniczne
- układy dużej mocy
- modelowanie
- komputerowe projektowanie